

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-91-59, тел./факс: 255-92-21

Моздіру В.В.

Шановний Віталію Вікторовичу!

Згідно з вимогами статті 23-1 Закону України «Про звернення громадян» електронна петиція, адресована відповідно Президенту України, Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України, розглядається у порядку, встановленому цією статтею, за умови збору на її підтримку не менш як 25 000 підписів громадян протягом не більше трьох місяців з дня оприлюднення петиції. Оскільки Ваша петиція стосовно заборони абортів в Україні набрала меншу кількість підписів (183), то, відповідно до вимог зазначеної вище статті, вона розглянута у Комітеті Верховної Ради України з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування в порядку, встановленому для розгляду звернень громадян.

За результатами розгляду порушеного Вами питання повідомляємо таке.

Нині українське законодавство дозволяє жінці робити добровільне штучне переривання вагітності (аборт) за власним бажанням у закладах охорони здоров'я при вагітності строком не більше 12 тижнів та передбачає, що у строках вагітності від 12 до 22 тижнів аборт може бути проведено лише за обставин, чітко визначених законодавством (ст. 50 Основ законодавства України про охорону здоров'я та ст. 281 Цивільного кодексу України).

Таким чином законодавець виходить із необхідності не лише охорони здоров'я жінки-матері, а й дотримання її репродуктивного права, закріпленого на рівні багатьох міжнародних актів, зокрема, Конвенцією ООН про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок від 18 грудня 1979, яка ратифікована Україною у 1981 році і передбачає право людини вирішувати, скільки дітей вона хоче мати та як часто вони повинні народжуватися.

Також хочемо зауважити, що згідно з частиною першою статті 32 Основного Закону, ніхто не може зазнавати втручання в його особисте і сімейне життя, крім випадків, передбачених Конституцією України.

Відома також і правова позиція Конституційного Суду України, який визначив право на особисте і сімейне життя як основоположну цінність, яка повинна розглядатися як право будь-якої фізичної особи на автономне існування незалежно від держави, місцевих органів влади, юридичних і фізичних осіб (*Рішення Конституційного суду України 20 січня 2012 року № 2-рп/2012 у справі за конституційним поданням Жашківської районної ради Черкаської області*

щодо офіційного тлумачення положень частин першої, другої статті 32, частин другої, третьої статті 34 Конституції України).

Крім того, введення заборони абортів суперечитиме нормам частини другої статті 22 Конституції України, якою визначено, що «при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод», адже такі законодавчі зміни позбавлять українських жінок раніше наданого їм права на самостійне прийняття рішення стосовно збереження чи переривання вагітності на певних її строках.

Водночас, як свідчить світова статистика, у тих країнах, де жінки мають легальний доступ до безпечних абортів, що проводяться фахівцями у закладах охорони здоров'я, ймовірність їх смерті не перевищує 1 на 100 тисяч втручань. Водночас у країнах, де жінки не можуть провести безпечний аборт, ймовірність смерті від ускладнень на ранніх термінах вагітності складає близько 4 випадків на тисячу. До того ж, сучасні глобальні дослідження з питань абортів довели, що рівень абортів залишається однаковим незалежно від того, легальні вони в даній країні чи ні. Єдина різниця - аборти безпечні там, де вони є легальними, і смертельно небезпечні там, де вони заборонені і проводяться незаконно.

Таким чином, досвід законодавчої заборони штучного переривання вагітності історично довів свою неефективність, оскільки у країнах, де його було встановлено різко збільшувалася кількість небезпечних (кримінальних і мимовільних) абортів, відбувалася «тінізація» абортів, тобто його значне подорожчання, збільшувалися показники жіночої смертності та інвалідизації, безплідності, а також починав розвиватися, так званий, «абортний туризм», коли жінки їхали за кордон для проведення абортів в інші країни. Тому, визнаючи аборт негативним суспільним явищем, законодавство переважної більшості країн світу все ж таки дозволяє жінці робити аборт за власним бажанням на певних строках вагітності, з метою збереження її життя і здоров'я.

Разом з тим, Ви можете звернутися з порушеного питання до Міністерства охорони здоров'я України як до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, з проханням надати інформацію про можливі шляхи його вирішення.

Одночасно звертаємо Вашу увагу на те, що кількість підписів громадян на підтримку Вашої петиції, а саме 183 підписи з необхідних 25000, свідчить про неготовність суспільства підтримати Вашу ініціативу щодо заборони абортів в Україні.

З повагою

Голова Комітету

М.Б. Радучкий

ЕАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: РАДУЦЬКИЙ МИХАЙЛО БОРИСОВИЧ
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA1040000029B5B7000FB54F03
Дійсний до: 26.03.2023 22:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 04-18/17-2022/113774 від 13.07.2022

948217